

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVIU DEL
CENTRE CATALANISTA.

Centre Catalanista d' Olot.

CERTAMEN LITERARI.

ORDENACIONS pera la millor classificació dels senyors Socis. Cos d' adjunts y modo de distribuir las localitats del Teatre Principal, pera la festa del Certamen.

De los Srs. Socis y Adjunts.

Article 1. Los Srs. Socis del Centre Catalanista que no s' hajan nscrit adjunts, tindrán, solament, entrada personal en lo Teatre, poguent pèndrer assiento en las filas de cadiras de platea.

Art. 2. Los Srs. Socis que vulgan passarse adjunts, deurán pagar la quota única de 2'50 pesetas y tindrán dret á un títol y dos entradas pera senyora, á las localitats corresponents, com mes avall s' espesará, y á un tomo, imprès, de las composicions que 's premien.

Art. 3. Los demés senyors de la present Vila y forasters, que sense esser Socis vulgan passarse Adjunts, disfrutarán los drets especificats en l' anterior article mitgensant lo pago de 5 pessetas.

Art. 4. Los fills d' algun Sr. Soci ó Adjunt, podrán obtenir entrada y seti, per pago d' 1 pesseta.

De las localitats.

Art. 5. Cada palco se considerarà suficient per dos Adjunts ab sas respectivas entradas.

Art. 6. Als Adjunts que no pugan obtenir palco se 'ls donarán tres butacas.

Art. 7. Als Srs. que al present estiguin abonats en lo Teatre se 'ls hi reservarán las localitats hasta 'l dia 25 del corrent, ab lo ben entés de satisfer per palco l' import de dos títols d' Adjunt, y un títol per cada tres butacas.

Art. 8. Passat lo dia 25 del corrent se disposará de las localitats dels Srs. abonats que no hajan passat avis de quedárselas.

Art. 9. Fora de la reserva al actuals Srs. abonats, las demás localitats se distribuirán á elecció dels que 's vajan apuntant Adjunts per orde de prioritat.

Art. 10. L' inscripció, pago de titols y recullida de localitats corresponents al Adjunts, se farà en la Secretaria del Centre Catalana-nista, tots los dias de 7 á 9 del vespre y los dias festius de 12 á 1 del mitjdia.

Art. 11. Los titols é invitacions serán personals, y los que se presentin en altre forma no tindrán valor algun.

DISPOSICIÓ FINAL: Qualsevol dificultat que 's presenti en la interpretació de estas ordenacions, la decidirá la Junta, y contra sa resolució no hi haurá ulterior reclamació.

L' aplech de Sant Roch.

La vila d' Olot está voltada de capellas y santuaris que s' hi celebren grans aplechs en totas épocas del any. Sant Roch, Esperansa, Socarrats, Sant Andréu del Coll, Sant Miquel del Mont, Sant Cosme, Montrós, Santa Lluçia, son altres tantas ermitas ahont la gent d' Olot, sempre disposada per la gresea, s' hi reuneix y celebra la diada del Sant, sens escandols y ab molta alegria.

La principal d' aqueixas festas es la de Sant Roch, per trovar-se l' ermita, dedicada al gloriós pelegrí de Montpeller, á un quart de la vila, per ser un paratge fresch, enrotllat d' arbres, de fonts magníficas y estar plena de forasters la població en semblant diada, qu' en lo mes d' Agost los passeits vessan, en los carrers no s' pot passar y tot es bullici, moviment y vida.

L' artístich y herinós paratge de l' ermita, se trova á sol ponent de la vila, á la vora del Fluviá y de la gran gorga del Molí de sant Roch, que es navegable mes de un kilómetro, fins als racóns ombrívols plens de bardissals y saulas que tocan á las passeras del *Tus-sols*. Es difícil trovar seti mes apropósit per grans reunions al ayre lliure, sobre tot en lo mes d' Agost.

La capella del Sant, no te carácter artístich de cap mena, val mes no parlarne, ans be fa llástima y es estrany que no caigui, estant com está mitj dastartalada. Diuheu los vells que la devoció al Sant ha anat llevant cayent, que la gent no s' recorda de sant Roch sino quant hi ha cólera. Encara que aixó 's diga, jo se que fa set ó vuit anys se tractava de ferla nova. que s' contava ab una

regular quantitat, que n' hi hauria hagut prou pera fer una cosa sélida y artística. Mes aixó no s' ha fet, no sé l' perquè, ni vull saberho.

Encara que la capella fassi poch honor á n' aqueixa vila, no deixa de ser visitada per los pobles del encontorn, sobre tot lo dia del Sant, que s' hi celebran missas casi tota la matinada.

L' Ajuntament d' Olot hi va de bon matí ab professó, acompanyat de la comunitat de S. Esteba, á ohir l' Ofici que s' celebra de temps inmemorial, en obsequi del Sant. Acabat l' Ofici capelláns y regidors, entran dins un bosquet de propietat particular, ahont hi ha una cova de pedra ferral molt ombriuá, y allá en una plasseta circular, plena de banchs, cadiras y taulas provisionals que arreglan los fusters del Ajuntament, se pren chocolate ab melindros, alguu tall de llangonissa, mató y diferents dolsaynas, que acostuma á servir un cafeter de la vila ab molta pulcritut y complacencia.

Mentres dura l' esmorsar y s' reposa una mica, per la gran xafagó que sol fer, los escoláns de S. Esteba s' están per aquellas voras guayant ausells, á vegadas abastant nius, y acabat, lo cafeter los crida, los fa péndrer chocolate, un tall de llangonissa, un gran got d' aygua fresca ab xarop, y apa noys, los avisa que vagin depressa, que la professó está á punt de marxar. Si no ho feya aixís, se menjarian fins las estovallas. Marxan los escoláns y entran los fusters y empleats del Ajuntament que ajudan al cafeter á servir l' esmorsar, que sempre n' queda y á *endressar* las resquicias, puig lo cafeter no mira prim, ni cana curt y quant u' hi ha pe 'ls camps n' hi ha pe 'ls sants, y además, que alló no costa pas gayre, ja ho paga l' comú.

La darrera missa la diuhen á las dotze, en cada missa, la capella es plena de gom á gom, á mitj dia la meytat de la gent s' ha de quedar á fora y á sota l' cobert, los forasters casi tots van á la missa de dotse, los que captan per S. Roch se 'n solen tornar ab las bacinas plenas de quartos.

Aquest any los voltants de la capella eran plens de fotografos, alló semblava un campament. Tothom se n' va á dinar passant pel túnel de verdura que conduceix á Olot, per mes que hi ha un tros de passeig, que sembla empedrat ab trossos d' empollas de color d' oli d' aquellas tant groixudas y las sabatas s' hi esquinsan de mala

manera, y los peus de las senyoretas s' hi fan malbé. Pero no hi fa rés, endevant y fora, que vinguent de S. Roch se maneijsa gana.

Llavors en lo vehinat se disfruta un moment de repós, las familias se n' van á diuar, saboreijant las costellas del xay que s' ha sacrificat inhumanament en cada casa, que ja se sa', per la festa major, lo qui no pot ratar al menys un xay, es tingut per poca cosa.

Cap á las cinch de la tarde ja s' acosta l' hora de la gresca, tot just s' ha pres lo café, que ja 'ls musichs ramenar y afinan los instruments. Tota la jovenalla dels voltants, espera ab frisansa lo moment de comensar las sardanas. Van arrivant los de Olot y los que tenen mes pressa prenen lloch en aquells pedrissos. ¿Qui voleu que s' quedi en sa casa fent una xafagó abrumadora, no remouguentse una fulla, cantant las cigalas, siguent lo dia espléndit, cayguent la tarde, blanca de fajol tota la planuria, totas las montanyas fetas una catifa de verdura, y convidant tot á péndrer la fresca?

Lo jovent s' ha de divertir tan si plou com si neva, los pobres van á reposar un rato dels fatigosos trevalls de la setmana, los que no poden reposar may, porque no estan cansats, respiran millor, tothom s' exhala.

Altrement las balladas de la tarde de S. Roch, si l' temps hi acompanya, constitueixen un espectacle curiós, casi imponent. És per aixó que hi acut tota la vila, ab los forasters, que al estiu hi prenen las ayguas.

Las balladas se fan abaix á la vora de la font principal, la gran rodona s' ompla de pagesos, las barretinas hi bullen, pe 'ls racóns del passeig s' hi forman diferents cercols, tots ballan sardanas. Entre uns y altres comensan d' aixecarhi una polseguera que sembla una broma baixa, los encontorns de la font s' omplan d' espectadors, las escalinatas de la capella, las parets dels voltants, desde l' pont fins á l' iglesia, tot es plé, no s' pot passar en lloch. En los hostals del vehinat no s' hi entenen de feyna, á las voras del Fluviá, al cim dels marges, á sota dels arbres, per tot ahont hi ha un raconet desembarrassat allá s' instalan familias, collas de tranquils, grupos de forasters ab grans platos d' enciam barreijat ab pabrots y tomatechs, que fan l' apat ajeguts sobre l' herba fresca, destrossant pollastres rustits, que exhalan unas flayres capassas de ressucitar un mort.

Aquest any jo 'm trobava contemplant aquell remolí de gent, desde 'l cim d' un padris, que hi ha á la pujada de la capella. Per casualitat s' acosta cap ab mi un felibre castellá, entusiasmat per l' espectacle. Era un jove Oficial de cassadors. No tardarem pas un minut á fer comentaris sobre la diada, recorreguent d' un cop d' ull totas las tectas regionals, que avuy fa desapareixer la moda centralista y uniformadora ab una velocitat increíble, desde las cansóns, fins los balls, trajos, costúms patriarcals puras, ignocents, que recordan lo modo de viure dels nostres passats, tot se 'n va corrent ab la furia d' aqueix huracá horrible d' aqueix caos que tot ho trastorna y tot ho enfonsa.—Y ¿per qué ballan aqueixa polka aváns que la sardana? me digué l' oficial, aixó fa pérdrer lo caràcter de las sardanas llargas, desvirtúa lo sabor local d' aqueixos ayres tan origináls. ¿Per qué s' abraça lo jovent y dona voltas valzant com en los saráus? Lo valzar no es primitiu ni artístich ni ignocent, que 's guardi pe 'ls balls de café cantant.

—Aixó s' ha introduhit per los flamenchs de barretina, li vaig contestar ¿no veu quinas barretinas portan avuy los pagesos? Sembla que no tenen quartos per comprarne una de llarga, cada dia las portan mes petites ¿No veu quina fila fan ab brusa blava com una colla d' estanya paellas y esmolets? Totas las brusas d' origen francés no valdrán may lo que un gech de bellut blau ó de color d' oli.

—Y en aquella raconada ¿per qué no s' hi veuhen barretinas?

—Allá hi ha algúns flamenchs d' última hora, los aspirants á Marqués, etc., etc., observi bè y veurá, que la major part ni tant sols entenen la sardana.

—Sí verdaderament ja entench la *goma* del dia que en tots temps fa rotllo apart no entenentse de costúms, de trajos, de tradicions, d' art, ni de lo que, deuria ó nò conservar. Aquí té un dels balls més característichs de la nostra provincia, la sardana llarga, ja sab que á Figueras la ballan fins los senyors ab levita y sombre-ro de copa, si es adaptada ó nó á las nostras costúms no hi ha mes que véurerla ballar en los pobles que 'n saben, com Figueras, Castelló y tot l' Empordá. Donchs aquestos mussols, los uns hi han introduhit las entradas de balls de saló, que diuhen ells, y los altres saltant y fent tercerillas las hi fan pérdrer lo caràcter.

Ja es vespre, las corrúas de gent desfilan per diferents camíns,

cada hù se 'n torna á sa casa, s' ha acabat la diada de Sant Roch. Aquells que venen confits de matafaluga, rosquillas, borregos y caramel-los, totes las donas que en taulas portatils despatxan chocolate y panallets, deixan gots als que volen véurer, ja plegan y contan los diners, segueixen darrera la curriá principal fins Olot. Que per molts anys hi poguem tornar.

J. B. y B.

Miscelánea histórica.

(Continuació).

VI.

Al 28 de Febrer 1426. Era cavalleris major del Rey m.º Berenguer de Font cuberta. Consta per letre li escriuen los jurats de Gerona.

VII.

Havent ocorregut al Bisbe de Gerona (que nos nomena) haver de anar a parlar al señor Rey, los jurats de Gerona escrigueren al señor Rey á 19 de Juny de 1426 en abono del dit Bisbe. Encarint quant sentian la sua ausencia; suplicant a sa Mt. fos servit despatxarlo en breu, per la gran falta faria en aquella ciutat, com per gracia de Deu ell axi en lo espiritual com en lo temporal treballava continuament en tot lo benefici de aquella ciutat e Bisbat, anant personalment ab tota affeccio per tractar paus e concordies a fer cessar molts inconvenients als quals per diabolica suggestio molts de aquest Bisbat se preparen (f.º 89) e mijançant lo divinal adjutori e la continua intercessio del dit Bisbe, algunes bandositats comensades havien haguda cessassio de mal afer fins ara. E al dit Bisbe donaren algunes instruccions per affers de la dita ciutat. Lo capitol primer dels quals contenia que anant a Valencia quant fos a Tortosa pregas al Bisbe encarregantlo del dit fet per que volgues pendrer a carrech d' escriurer a sos frares G. Ramon de Montcada e a m.º Pere de Montcada e donat tota manera de concordia car atessa la cosa estava ney havia injurias ni damnatges que nos poguessen honorablement remetre. Item que en ser en Vallencia, o, alli ahont fossen los dits G. e t P. de Montcada, los pregas, e encarregas dels sobre dits fets. Item que si per la sua sola intervencio nos podia concordar lo debat ne ocorregues al señor Rey e a totes altres persones que li plagues e valer e ajudarli posquesen. Dient que de la bandositat d' en Senesterra e d' en St Miquel, de Gerona, ne estavan ab ancia no contrastant la treva Real: queu explicas al señor Rey perque hi provehis de remey degut. Item que com lo Sr. Archabisbe de Tarragona seria prestament ab lo señor

Rey los dits jurats li escriuen que haja aquella ciutat en especial recordacio confiant que li seria propicio en tot lo ben avenir aquella ciutat. E per aço eserigneren al dit Archabisbe en aquesta manera:

Molt Reverent pare e en Christ Señor. Ab deguda reverencia notificam a vostra molt reverent Paternitat que algun temps ha que aquesta ciutat e vegueria es en mala disposicio: car per poca justicia qui hic es sic commeten molts maleficeis crims e delictes, axi en persones de clergues com de lechs. De que nosaltres per carrech de nostre juradesch passam gran anuig e desplaer. E aytant com a nos pertany havem provehit e provehim en fer ordinacions protest e requestes al oficials en havem escrit al señor Rey qui ha feta certa bona provisio, mas plaguerens fos millor per utilitat de la cosa publica E per ço per algunes novitats massa continuades en persones e bens e clergues lo señor Bisbe nostre vage al señor Rey per suplicarlo de conservacio de justicia e salut del be publich. Per ço per esguart del loable *Principi de vostre be, e honor a vos Señor primer seguit obtenint la dignitat Bisbal e altres beneficis de aquesta Seu* havets singular affectio en tot lo be avenir de aquesta ciutat e Bisbat, recorrem ab singular confiança a vos señor qui segons havem entes serets prestament ab lo señor Rey, pregantsvos molt affectuosament que sia merce vostre haver en especial recomendacio aquesta ciutat e supplicar al señor Rey per conservacio de la cosa publica de aquella car per aquesta rahó mateixa supplicara lo señor Bisbe ab lo qual si vostra merce sera en son cars é lloch conferirets dels dits effers. Asso señor reputarém a vostra molt reverent paternitat a singular gracia. E dat en Gerona a 22 de Juny 1426.— Al molt Rt. Pare en Christ e Señor lo Archabisbe de Tarregona.— a vostra honor e servey aparellats.

(*Seguirá*)

A las 9 de la nit del diumenge passat, dia 10, va donar lo Sr. D. Eugeni Aulet en lo *Centro de Catolicos* la 5.ª de las sevas anunciadas conferencias, la qual es sens dubte la que mes atractius y complacencias científicas ha ofert d' entre totas las que havem tingut lo gust de sentir. En la conferencia en qual resenya nos ocupem se tractá de la vida, y no sols de la vida en nostre planeta sinó també de la probable existent en los astres. Després que en las anteriors disertacions havia explicat lo Sr. Aulet lo procés evolutiu del mon, arrivant fins a deixar la terra en aptitut de ser mare de molts vivents, calia en obsequi a la oportunitat que fes conceixer la aparició de la vida, y, en efecte, lo tractar dels sers que viuhen fou lo principal assumpto de tota la conferencia. En lo comensament d' aquesta se feren conèixer alguns datos sobre la vida, de la qual s' analisaren a'gunas defectuo-

sas definicions que á voltas, ab gran falta de lògica y no sobra de sentit comú, se veuen estampadas ab lletres de motllo. Explicà los elements que formen lo ser vivent; aixó es l' element passiu ó sia l' organisme y l' element actiu ó principi vital, fent notar que l' un y l' altre per si sols res poden y de la fusió y reunió d' ells ne resulta la meravella d' un ser que ofereix los caracters de la vida; es dir que l' organisme no es res mes que una base apta per rébrer l' influència vivificant del principi vital, de consegüent sens lo principi vital está jayent en las sombras de la mort; y per altra part lo principi vital no es en teoria gran cosa si no té ahont individualisarse y baixar á establir los fonaments de sa realitat en la massa orgànica preparada per rébrerlo. Ocupantse en las diferents classes de principis vitals, reduí á tres tipos los per nosaltres coneguts ó sian lo principi vital dels vegetals qu' es immaterial, es dir, diferent de la materia y está privat de ser subjecte de fenòmenos que á sensibilitat ó á mohiment voluntari pertanyían; lo principi vital dels animals, als que'ls falta la rahó, es també immaterial y manifesta actes de sensibilitat y de mohiment espontáneo; per fi, lo principi vital del home es l' ànima adornada ab las prerogatives de la immaterialitat, simplicitat, exiritualitat é immortalitat com nos fa veure la ben enrahonada filosofia. Després d' haver presentat d' eixa resumida manera lo quadro general dels sers vivents, va venir lo tractar de la aparició dels mateixos sobre la terra. Respecte á aquest punt la Ciència 'ns diu que arivada la sahó en que las circumstancias climatològicas foren apropiadas al desarrollo de la vida no tardá en presentarse aquesta, omplint l' aigua, l' aire y la terra de sers que pujavan lo color de la hermosa tela en la que 's devia mes tart retratar lo rey de la Creació y treyan de son llit á la Naturalesa inactiva, canviant sa negre mortalla en las mes esplendorosas galas del mohiment y de la animació. Los geólechs moderns encara que no están á partir un pinyó en los detalls y minuciositats respecte al ordre d' aparició dels vivents, tots ells s' avenen en admetre que comensaren á sortir plantas, després vingueren los animals ensetant lo grupo los aquatichs, tot seguint los terrestres (que volan uns y van de quatre grapas altres) acabant per l' home que resulta lo mes novell ser vivent de nostre planeta. Es natural aquesta gradació puig no 's compendria que hi haguessen hagut animals sense plantas tota volta que aqueixas formen l' aliment d' aquells sia directament sia formant l' aliment d' altres animals de que 'ls primers se nutreixen. La Sagrada Escripura ab sa sublime senzillès de llenguatge 'ns posa devant dels ulls, una pintura igual á la que 'ns ha fet la Ciència. Moisés en lo Génesis descriu la aparició dels sers vivents ab lo mateix orde

que ho faria avuy un professor de Geologia, lo qual va servint de comprovació à l' idea general de la serie de conferencias aixó es, la concordancia entre la Biblia y la Ciencia en los punts en que 's fa esment d' assumptos relacionats ab la creació del Univers. Y aixís com la Biblia 'ns presenta à Deu Creador, la Ciencia sana no pot passarse sens regoneixer que si no hi hagués hagut una causa primera infinita y omnipotent tot lo que are es, se trovaria dins del no ser enfonsantse en lo mar de la nulitat, y que si després de creada la terra hagués plegat lo Creador son treball encara seria aquesta, deserta y viuda no tenint altre animació que lo etern silenci ni altre mohiment vital que lo perdurable repós de la mort. Fet veure ja lo molt que 's avenen lo relat científich y lo genesiach, de tal forma que Moisès sens reparo podria posar la firma à totes las conquistas que en l' ordre aquest ha fet la sana Ciencia, y los sabis d' avuy no deurían tenir á menos suscriurer lo que lo sagrat historiador conta, se passà à l' última part de la conferencia tractant la important qüestió de si hi ha habitants en las estrellas. En aquest punt se varen tractar los extrèms següents: Primer: la naturalesa dels tals habitants que, si be es desconeguda, pot referirse al tipo racional acompanyat de la vida irracional y vegetal que per lo sustento del ser de la primera ley l' hi es necessaria. Segón: Donat lo poder de Deu no repugna que poblés los astres de milions de sers vius tant menos quan entre l' irracional y l' àngel hi ha un tan gran camp de graduals perfeccions que hi caben multitud d' especies de sers dotats de rahó. Tercer: Prova d' autoritat. Quart: Provas d' analogia tan *à priori* com *à posteriori*. Quint: Provas de congruencia en número de vint à qual mes sorprendent y bonica respirant un deliciós aire teólogo-filosófic algunas d' ellas. Sisè y derrer: Possibilitat de comunicarnos ab los tals habitants ab las estrellas siga per medis que s' ocorren de moment, siga acudint à una perfecció en lo *radiofono* que 'l posi al nivell y en relació ab las exorbitants distancias que 'ns separan de los astres. Tots aquestos punts foren tractats ab la deguda extensió y detall siguent de notar que á pesar de ser bastant difícils aqueixas qüestions varen quedar tan claras que podian ser entesas per tothom motiu per lo qual la concurrencia ne sortí molt complaguda.

Noticias generales.

CENTRE CATALANISTA.—Número y lema de las composicions rebudas fins avuy dia pera lo *Certamen literari* celebrador lo dia 7 del mes entrant, ab motiu de la Festa Major.

(Continuació).

Núm. 18. Despertat; lema: Amor.

- » 19. La mort de 'n Juigué; lema: Fou de grata recordansa per Olot y sa encontrada lo día 10 de Mars de 1695.
- » 20. *Influencia del cristianismo en el desarrollo de las bellas artes*; lema: *Sursum corda*.
- » 21. Avis del Cel; lema: Benaventurats los que ploran.
- » 22. La flor mústiga; lema: Niu de de recorts.
- » 23. Lo Rey mort; lema: Balada.
- » 24. A Maria; lema: Tres estrelles
- » 25. Tres amors; lema: ¡ Deu l' hagi perdonada !
- » 26. La barretina vermella; lema: ¡ Visca !
- » 27. Idili biblich; lema: *Quis det mihi, te fratrem meum etc.*
- » 28. *Deberes de la madre respecto á la educacion de sus hijos*; lema: *Ignorantia omnium malorum origo*.
- » 29. A toch d' Oració; lema: Nanch, nanch, nanch.
- » 30. *Influencia del cristianismo en el desarrollo de las bellas artes*; lema: *La regla para descubrir lo bello no es de la naturaleza, viene de más alto que ella.* Goethe.
- » 31. Caritat; lema: Catalunya.
- » 32. Intima; lema: Tres estrelles.
- » 33. La última fulla; lema: Recorts.
- » 34. Un Casori; lema: Qui mes mira,
- » 35. A Montserrat; lema: No es bon casat...
- » 36. Bou á Plassa; lema: ¡ Corda !
- » 37. ¡ Esperansa y desengany !; lema: Goig y neguit.
- » 38. L' albat; lema: Un Angel al Cel.
- » 39. Lo contrapàs dels pabordres; lema: Si es ball à la catalana—los de Olot vos ho dirán.
- » 40. Harmonía entre la fe y la Ciencia en los sis días de la Creació; lema: Cants al Supremo Criador.
- » 41. Epístola; lema: Lo ser poeta no es saber fer versos.
- » 42. Plany; lema: Tristesa.
- » 43. Recorts; lema: *Recuerdos tristes*.
- » 44. L' Angel de la Guarda; lema: Amor de Mare.
- » 45. Tres fustams....; Tots d' un sol arbre!..; lema: Del bressol al cementiri.
- » 46. L' Art cristiá; lema: L' Art es lo cor.
- » 47. ¡ Olot !; lema: A montanya hi ha una vila de la plana l' envejar.
- » 48. A Irene; lema: Epístola.

Algúns vehins interessats en veure oberta un dia la prolongació del carrer de Santapáu, al contemplar que puja la nova casa que mata sas esperansas, sens han acercat preguntantnos si sabíam si l' Ajuntament s' havia interessat per aquesta reforma ja que 'ls

consta l' empenyo que te en obrir lo carrer de Lorenzana; res havem pogut contestárloshi y ab aquest motiu nos han pregat que al menys fessim públich son disgust ja que á ells tampoch los constava que res s' hagia intentat per conciliar los interessos del propietari y los del públich al tractarse de tal reforma. Lo dit es mes d' estranyar per quan en nostre ensanche sens previ plano aprobab, sens haberli interessos creats y molts voltas espontaneament, encara que sempre en perjudici del propietari constructor se respectan y fan respectar no sols los carrers iniciats sinó altres de nous que 'l sentit comú aconsella per lo be general. Ignorem fins á quin punt podria fer nostra Corporació Municipal d' acort ab lo propietari alguna cosa en aquest sentit dat l' estat de las obras, lo que podem assegurar es que seria molt aplaudit per los molts interessats que avuy están disgustats ab tal motiu, segóns nos han manifestat.

Dillúns passat morí á la avensada etat de vuitanta dos anys D. Bonaventura Giralt pare de nostre ben volgut amich en Silvestre Giralt, victima de curta y enguñosa malaltia. (R. I. P.)

Acompanyém á sa familia en son dol y suplicam á nostres lectors que l' encomanin á Deu.

Legislación.

Boletín Oficial del día 15 del corriente.—Inserta la Circular sobre Censo electoral, de que se dió cuenta en el número anterior.—Circular sobre reintegro, copias simples y escrituras acompañadas en autos.—Anuncio subasta de suministro raciones pan y pienso á las tropas y caballos del Ejército y Guardia civil de esta Villa.

Id. Correspondiente al día 18.—Circular sobre pesas y medidas.—Otra con instrucciones sobre sanidad.—Y finalmente el Reglamento del Colegio militar de Zaragoza y bases para el ingreso de alumnos en él.

En el Boletín del día 20 de' actual se insertan algunas circulares de interés particular y una Real orden conteniendo instrucciones sobre la ley del Censo electoral.

Gaceta de Madrid correspondiente al 13.—Real orden y dispo-

siones que deberán adoptarse para evitar la propagación y desarrollo de la actual epidemia colérica.

Id. del 14.—Publica el plan de estudios de las carreteras en el ejercicio de 1890-91, entre las que figura la de Vich á Olot: 2.ª sección de Manlléu al límite de la provincia de Gerona: Reforma del proyecto.—Circular de la Junta Central del Censo electoral.

Id. del 15.—Circular dando instrucciones sobre la Ley del Censo electoral.—Continúa el plan de carreteras figurando entre las de esta provincia la de Santa Coloma á San Juan las Abadesas: sección de Amer á San Esteban de Bas: Argelaguer á Molló, trozo de Argelaguer á Tortellá: Ribas á Puigcerdá, etc., etc.

Y en la correspondiente al día 20 (pues las anteriores no contienen noticias de interés) se insertan los nuevos estatutos de la Compañía de Ferrocarriles de Tarragona á Barcelona y Francia.

Secció religiosa.

Avuy Diumenge 24. Lo Puríssim Cor de Maria y S. Bartoméu apóstol.

Dilluns 25. S. Lluís rey de Fransa y S. Genís mr.

Dimars 26. S. Ceferino papa y S. Victor mártirs.

Dimecres 27. S. Joseph de Calazans fdr. y la Transverberació del Cor de Sta. Teresa de Jesús.

Dijous 28. (Antes †) S. Agustí bisbe, doctor y fdr.

Divendres 29. La degollació de S. Joan Baptista y Sta. Sabina mr.

Dissapte 30. Sta. Rosa de Lima vg. y S. Pelayo cf.

QUARANTA HORAS. —Continúan en la iglesia Parroquial.—La exposición de S. D. M. comensa á las 6 y mitja.

IGLESIA DEL INMACULAT COR DE MARIA.

Avuy celebran en ella la sua festa las Religiosas de llur Convent; tindrán Misa de Comunió general á las 7 fent la plática preparatoria lo lo Rt. M. Joseph Gelabert; á las 10 solemne ofici, ab panegirich á carrech del Rt. P. Fidel Codinaeh; y á un quart de 8 de la tarde funció final ab sermó que dirá lo Rt. M. Pau Pey.

Per concessió de S. S. lo Papa Lleó XIII poden en est día guanyar indulgencia plenària tots los que habent confessat y combregat, visitian dita Iglesia.
